

РЕШЕНИЕ

№ 4104

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 27.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **833** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. К. Н., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520008350-091-001/14.09.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1852/06.12.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че ревизионният акт е издаден в нарушение на разпоредбата на чл. 19 от ДОПК, като органите по приходите не са посочили какви са конкретните извършени от ревизираното лице действия, които са довели до намаляване имуществото на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД. Сочи се, че тезата за отчуждени парични средства е недоказана и не се подкрепя от събраните доказателства. Твърди се, че В., в качеството си на управител на дружеството, не е разпределял или изплащал суми, различни от обичайните плащания на трудови възнаграждения и разплащания с доставчици. „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД е реализирало значителни загуби, каквито са понесени и от целия сектор на шивашката индустрия и производството на текстил на ишлеме през 2015 г. и 2016 г., когато дружеството е реализирало големи загуби. Изложени са доводи за недоказаност на хипотезата на ал. 2 на чл. 19 от ДОПК – недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на

задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент. Твърди се, че органите по приходите са обосנוвали тезата си, че Н. се е разпоредил със сумата от 397 000,00 лв. с твърдението, че имущественото състояние на Д. У. не е нараснало, като същевременно не са съобразили, че липсват и данни за нарастване на имуществото на ревизираното лице. Изложени са доводи за недоказаност на фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като не е установено недобросъвестно поведение, изразяващо се в отчуждаване на имущество от страна на управителя; не се установява причинно-следствена връзка между поведението на лицето и невъзможността за погасяване на публичните задължения; не се установява и невъзможността за събирането им. Сочи се, че липсват констатации и доказателства за предприети действия за принудително събиране на публичните задължения на дружеството. Твърди се, че е допуснато нарушение на чл. 109 ДОПК, тъй като е изтекъл преклузивният срок за образуване на ревизионно производство. Направено е възражение за изтекла погасителна давност относно установените задължения за периода 01.12.2014 г. – 30.11.2015 г.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. В., моли съда да отмени оспорения РА по съображения, изложени в жалбата. Поддържа възражението за изтекла погасителна давност за периода 01.12.2014 г. – 30.11.2015 г., както и за допуснато нарушение на чл. 109 ДОПК. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], представляван от юрк. З., моли съда да отхвърли жалбата предвид аргументите, изложени в решението, потвърждаващо РА и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед /ЗВР/ № Р-22221520008350-020-001/29.12.2020 г. е възложено извършване на ревизия на В. К. Н. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на лицето, като управител на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД за задължения на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.12.2014 г. до 30.06.2016 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.12.2014 г. до 28.02.2017 г., както и за задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за периодите от 01.12.2014 г. до 28.02.2017 г. Определен е срок за приключване на ревизията до три месеца от връчване на заповедта, в случая до 29.03.2021 г. Представено е удостоверение за извършено връчване на посочената ЗВР по електронен път на 29.12.2020 г. на електронен адрес [\[електронна поща\]](#). Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221520008350-020-002/29.12.2020 г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 28.05.2021 г. Посочените заповеди са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520008350-092-001/09.06.2021 г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Същото е преценено като

неоснователно, видно от мотивите на РА.

Ревизията е приключила с оспорения ревизионен акт № Р-22221520008350-091-001 от 14.09.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Актът е връчен по електронен път на 16.09.2021 г. С РА е ангажирана отговорността на В. К. Н., в качеството му на управител на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД, във връзка със задължения на дружеството за:

- данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения в размер на 19 666,55 лв., ведно със съответните лихви в размер на 11 727,47 лв.;
- ДДС в размер на 38 411,81 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 24 375,03 лв.
- осигурителни вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители в размер на 40 999,92 лв. ведно с начислените лихви за забава в размер на 24 468,94 лв.;
- осигурителни вноски за Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители в размер на 7 887,48 лв. ведно със съответните лихви в размер на 4 742,47 лв. и
- осигурителни вноски за здравно осигуряване за осигурители в размер на 20 705,94 лв., ведно със съответните лихви в размер на 12 396,16 лв.

Жалбата до директора на дирекция „ОДОП“ С. е подадена с вх. № 94-В-536 от 28.09.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С.. С решение № 1852/06.12.2021 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] в срока по чл.155, ал. 1 от ДОПК, РА е потвърден.

От констатациите на ревизиращите органи се установява следното:

През ревизираните периоди В. К. Н. е управител и собственик на 67% от капитала на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД. Лицето се е осигурявало с код 50 „Пенсионер“ за периодите от 01.12.2014 г. до 28.02.2017 г. и за здравно осигуряване във „ВИЛНЕКС - ВЕЛИКО НЕНОВ“ ЕТ, ЕИК[ЕИК].

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад /стр. 2-3/, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт. Същите са насочени към събиране на данни за имущественото състояние на задълженото лице, включително за движението на парични средства по банковите му сметки.

На ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221520008350-040-001/06.01.2021 г. и № Р-22221520008350-040-002/29.01.2021 г.

В отговор със заявление вх. №59-00-112/04.02.2021 г. са представени писмени обяснения; договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 24.04.2017 г.; протокол от Общото събрание на съдружниците на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД от 24.04.2017 г.; извлечения от банкова сметка В. Н. в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД; извлечения от банкови сметки на ревизираното лице в П. АД; копия от решения на СГС по фирменото дело на „СИЛУЕТ ВИЛНЕКС“ ООД; копия от удостоверения за внесения капитал на „СИЛУЕТ ВИЛНЕКС“ ООД по набирателна сметка. По отношение на въпросите, свързани с управлението и счетоводната отчетност на дружеството, В. Н. е заявил, че дейността се е ръководела и управлявала пряко от него като управител, а счетоводството - от вътрешен счетоводител.

На основание чл. 45 от ДОПК са предприети действия за извършване на насрещна

проверка на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД, резултатите от която са отразени в Протокол /ПИНП/ №П-2221521003711-141-001/03.06.2021 г. Видно от съдържанието му, изготвеното искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на представител на дружеството на декларирания адрес за кореспонденция. В рамките на указания срок не са представени изисканите документи, справки и обяснения.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени Искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до всички търговски банки, намиращи се на територията на страната относно операциите и наличностите по банковите сметки на В. Н.. Получени са отговори, от които е видно, че ревизираното лице е било клиент на следните банки:

- „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД - по сметка №[банкова сметка], по която са изплатени на каса през 2015 г. общо б 750,00 лв.;

- на П. АД - по депозитна сметка №[банкова сметка], открита на 09.03.2015 г., по която е постъпила сума от 13 433,96 евро чрез вътрешно банков превод от сметка [банкова сметка], по депозитна сметка №[банкова сметка], открита на 02.09.2012 г. /по нея не са постъпвали суми и не са изплащани такива/; по депозитна сметка №[банкова сметка], открита на 14.03.2016 г., по която е постъпила сума от 813,18 лв. чрез вътрешнобанков превод от сметка [банкова сметка]; по срочен депозит №[банкова сметка], открит на 08.03.2013 г. и закрит на 09.03.2015 г.; по срочен депозит №[банкова сметка], открит на 08.03.2013 г. и закрит на 09.03.2015 г.; по срочен депозит №[банкова сметка], открит на 09.03.2015 г. и закрит на 14.03.2016 г. /по трите депозита, не са представени извлечения нито от банката, нито от ревизираното лице/ и - на „БАНКА ДСК“ АД - по спестовен влог №10110236, открит на 09.09.1999 г. и закрит на 12.03.2015 г. От банката и от ревизираното лице не са представени извлечения.

Получена е Справка за проученото имуществено състояние и категоризация на дълга на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД, изпратена от ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“. Съгласно данните в същата, образувано е изпълнително дело №160173682/2016 г. с общ размер на задълженията в изпълнителното дело 399 239,39лв. Констатирано е, че дружеството не притежава достатъчно имущество, в т.ч. и авоари по банкови сметки, поради което дългът е категоризиран като трудно събираем.

От публикуваните баланси на дружеството в Търговския регистър, органите по приходите са установили, че за периода на ревизията „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД е разполагало със следните парични средства в каса: през 2014 г. – 323 000,00 лева, през 2015 г. – 304 000,00 лева, през 2016 г. - 397 000,00 лева, като последният публикуван баланс е за 2016 г. Същевременно е установено, че дружеството има вземания от клиента ЕТ „ВИЛНЕКС – ВЕЛИКО НЕНОВ“, ЕИК[ЕИК], в размери, както следва: през 2014 г. - 128 000,00 лв., през 2015 г. - 118 000,00 лв., през 2016 г. - 4 000,00 лв. Посочено е, че „СИЛУЕТ - ВИЛНЕКС“ ООД и ЕТ „ВИЛНЕКС – ВЕЛИКО НЕНОВ“ са свързани лица по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ДОПК. Ревизиращите органи са приели, че с оглед наличните парични средства в брой, както и получените суми от клиента ЕТ „ВИЛНЕКС-ВЕЛИКО НЕНОВ“, ревизираното лице, в качеството му на управител е разполагало с достатъчно финансови средства, позволяващи му да заплати задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски на „СИЛУЕТ – ВИЛНЕКС“ ООД, които през 2014 г. са в размер на 408 000,00 лв., през 2015 г. са в размер на 465 000,00 лв. и през 2016 г. са в размер на 476 000,00 лв., които обаче не са

погасени.

Установено е също, че с договор за продажба на търговско дружество от 24.04.2017 г., ревизираното лице и съдружникът Т. В. Н. са продали на Д. У. 100% от капитала на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД за цена в размер на 1 050,00 лв. Съгласно клаузите на договора В. Н. се освобождава от отговорност като управител, а новият собственик и управител се съгласява и приема всички налични към тази дата активи и пасиви на дружеството.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели за доказана хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно В. К. Н., в качеството си на управител, недобросъвестно е отклонил средства, осчетоводени като касова наличност към 31.12.2016 г. в размер на 397 000,00 лв., от патримониума на дружеството, вследствие на което финансовото състояние на „СИЛУЕТ – ВИЛНЕКС“ ООД е намаляло и то не е заплатило дължимите данъчни и осигурителни задължения.

Установено е, че към края на ревизирания период дружеството не е имало задължения към доставчици /през 2016 г. по баланс 0,00 лева/, а само задължения към бюджета.

Установено е също, че по счетоводни данни са получени вземания от клиент – ревизираното лице, чрез неговия ЕТ, но и с тях не са изплатени декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски. Сумите са получени и осчетоводени в каса през 2016 г., която към 31.12.2016 г. е 397 000,00 лв., като в същия период данъчните и осигурителни задължения към бюджета се увеличават и към 31.12.2016 г. възлизат на 476 000,00 лв. С натрупаните по счетоводни данни суми в касата, дружеството е можело да покрие задълженията си към бюджета. Фактът, че не е извършено разплащане, при отчетени парични салда по сметка „Каса“ недвусмислено показва, че паричните средства не са били налични в патримониума на дружество. Формиран е изводът, че е отчетено салдо, което не е било реално и налично.

В потвърждение на извода, че налични суми не е имало е изтъкнато обстоятелството, че на 24.04.2017 г. управителят В. К. Н. е прехвърлил 100% от дружествените дялове на Д. И. У. само за 1 050,00 лв., което не е икономически изгодно, ако касовата наличност е била 397 000,00 лв.

В заключение е формиран извод, че В. К. Н., в качеството си на управител, който е имал възможността да се разпорежда с паричните средства на дружеството, е отчуждил сума, осчетоводена като касова наличност към 31.12.2016 г. в размер на 397 000,00 лв., което действие представлява скрито разпределение на печалбата. Предвид това, с РД е направено предложение на В. К. Н. да бъде ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за декларирани, но невнесени задължения на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД

На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение срещу констатациите и предложените за установяване с РД задължения. В. Н. е оспорил направените изводи на органите по приходите и е посочил, че не са доказани предпоставките на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД не е разпределяло или изплащало дивидент, а от него не са извършвани разпоредителни действия с имущество на дружеството. Относно продажбата на дружествените дялове за сумата от 1 050,00 лв., лицето е заявило, че към 31.12.2016 г. вследствие на натрупани загуби, нетната стойност на активите на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД е отрицателна – загуба в размер на 76 000,00 лв. Пасивите превишават активите на дружеството, поради което продажната цена на дяловете е обоснована.

Във връзка с възраженията на лицето и с цел задълбочено и цялостно изясняване на фактичката обстановка, органите по приходите са отправили запитвания към Д. У. и В. Н..

С Искане изх. №Р-22221520008350-041-026/03.08.2021 г. от ревизираното лице е изискана информация, касаеща прехвърлените дялове, начинът, по който са предадени наличните парични средства в касата на дружеството към момента на прехвърлянето му. Изрично е изискана информацията относно това какви средства на дружеството са предоставени на новия управител и едноличен собственик на капитала на „СИЛУЕТ ВИЛНЕКС“ ЕООД, доказателства за размера и датите на предаването им. Изискани са данни за начина на определяне на пазарната цена на дружествените дялове към момента на тяхното прехвърляне и др.

Съгласно писмените обяснения на В. Н. наличните парични средства, към датата на продажба на дружествените дялове /24.07.2017 г./, са предадени на купувача. Съставен е протокол за предаване на документацията и активите, като е заявено, че същият ще бъде представен допълнително. По отношение на дяловете не е извършвана оценка, тъй като предприятието е „микро“, а и към момента на продажбата е имало реализирани загуби. Цената на дяловете е превишавала нетните активи на дружеството, и частично е възстановила инвестираната в капитала сума. На 10.08.2021 г. по електронен път на ревизиращия екип е предоставен Протокол от 24.04.2017 г., с който продавачът В. К. Н. предава на купувача Д. И. У. „всички имущества, краткотрайни активи и парични средства на „Силует Вилнекс“ ООД; документацията на „Силует Вилнекс“ ООД, включително търговската документация, първичните счетоводни документи и счетоводни регистри на „Силует Вилнекс“ ООД. Паричните наличности, вземанията и задълженията на „Силует Вилнекс“ ООД са отразени в баланса на дружеството към 31.12.2016 г. и купувачът на дялове е запознат с тях.“

С Искане изх. №Р-22221520008350-041-027/03.08.2021 г. от Д. И. У. е изискана идентична информация, касаеща начина на прехвърляне на паричните средства от касата, както и оценката на дружествените дялове. Искането е връчено лично на лицето на 09.08.2021 г. В отговор са получени писмени обяснения с вх.№59-00-112#18 от 09.08.2021 г., съгласно които Д. У. е станал управител на дружеството, тъй като е останал без работа и са му били необходими средства. За покупката е получил 300,00 лева. Декларира, че не е получавал други суми, не развива дейност с дружеството и няма никакви документи. Посочва, че В. Н. е искал да продаде фирмата, защото нямало да работи повече с нея. Не знае дали са правени оценки на дружествените дялове.

След анализ на събраните доказателства, издателите на РА са обобщили, че ревизираното лице и правоприменикът на дружеството дават различна информация по поставените им въпроси. Изтъкнато е, че в допълнително представения протокол, липсват каквито и да е конкретни параметри относно вида и стойността на наличните активи и пасиви. Упоменават се общо активи и пасиви по баланса към 31.12.2016 г., независимо от факта, че протоколът за предаване е подписан на 24.04.2017 г. В банковата сметка на дружеството не е налична сума в размер на 397 000,00 лв., така че да се приеме, че преди самото прехвърляне тази сума е преведена в банковата сметка. Съгласно

Отчета за приходите и разходите /ОПР/ към 31.12.2016 г. по банкова сметка е отразена нулева наличност. В протокола липсва опис на паричните средства /в т. ч. по купюри/, за да се приеме, че сумата е предадена на купувача. Новият собственик напълно отрича получаване на каквито и да било суми от В. Н., като твърди, че му е изплатена единствено сума в размер на приблизително 300,00 лв., за да закупи дружеството.

При справка в ИС на НАП, органите по приходите са установили, че Д. У. действително е бил безработен в периода от 2013 г. до месец април 2017 г. С цел установяване дали е налице нарастване на имуществото на лицето, след твърдяното от В. Н. предаване на сума в размер на 397 000,00 лв., издателите на акта са извършили и справки в имотен регистър и регистър на КАТ, при което е констатирано, че за Д. У. липсват данни за закупено имущество. След закупуване на дружеството, Д. У. не развива дейност. Същият е назначен на длъжност общ работник в дружество, чийто предмет на дейност е строителство. Към настоящия момент е назначаван в различни дружества, като изпълнява длъжности като общ работник строителство, кофражист и др. подобни в областта на строителството. Установено е, че Д. У. е закупил общо 145 дружества, които имат задължения в голям размер към бюджета.

Предвид посочените обстоятелства и фактът, че представените от В. Н. обяснения и приложенияят протокол са частни документи по смисъла на чл. 180 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ и нямат материална доказателствена сила - същите не са кредитирани от органите по приходите.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като е изпълнен сложният фактически състав, визиран в цитираната правна норма. На първо място, ревизираното лице притежава качеството „управител“ или „член на орган на управление“ на задължено по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК лице. Субект на отговорността по чл. 19 от ДОПК е физическото лице В. К. Н., имащо качеството на управител на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД, което дружество е задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. На следващо място са налице данни, че жалбоподателят е отчуждил парични средства от дружеството, осчетоводени като касова наличност в размер на 397 000,00 лв. към 31.12.2016 г., вследствие на което имуществото на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД е намаляло и не са изплатени декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски. Ревизиращите органи са се позовали на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, съгласно който скрито разпределение на печалба са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. Прието е, че е налице и причинно-следствена връзка между извършените плащания или отчуждаване /намаляване на имуществото на дружеството/ и невъзможността за събиране на задълженията на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ООД.

Предвид установените факти и обстоятелства, издателите на ревизионния акт са преценили, че са налице доказателства и основания за установяване на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на В. К. Н., по отношение на изискуемите задължения за данъци и осигурителни вноски на дружеството

общо в размер на 127 671,70 лв., ведно със съответните лихви общо в размер на 77 710,07 лв., подробно описани в табличната част на РА от стр. 9 до стр. 31.

В хода на настоящото производство от жалбоподателя е представено извлечение от Търговския регистър, от което се установява, че заявеният от ЕТ „Вилнекс – Велико Ненов“ електронен адрес е [\[електронна поща\]](#). Представени са и разпечатки от имейл съобщения, изпратени на посочения електронен адрес, съдържащи информация за ревизионни производства, образувани по отношение жалбоподателя.

От ответника са представени следните доказателства:

Във връзка с възражението на жалбоподателя за връчване на ЗВР на адрес, който не е деклариран от лицето, е представено извлечение от ИС Контрол на НАП – справка за задължено лице, в която като друг електронен адрес са посочени [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#), като електронен адрес - [\[електронна поща\]](#). Представена е и разпечатка на имейл съобщение, изпратено до ревизиращите органи от електронен адрес [\[електронна поща\]](#), към което е приложена молба от В. Н. за удължаване на срока за представяне на документи във връзка с връченото му ИПДПОЗЛ № Р-22221520008350-040-001/06.01.2021 г. Представен е и протокол от 29.12.2020 г., съставен от служител на ТД на НАП С., в който е отразено, че при проведен телефонен разговор с упълномощено лице от В. Н. - И. /не е посочена фамилия/, същото е потвърдило получаването на ЗВР № Р-22221520008350-020-001/29.12.2020 г.

От представена служебна бележка изх. № С220022-181-0036034/18.04.2022 г., изготвена от публичен изпълнител при ТД на НАП С., се установява, че срещу „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], има образувано изп. производство №[ЕИК]/2016 г. за публични вземания в размер на 661139,41 лв., от които главница – 355588,12 лв. и лихви към 18.04.2022 г. – 305551,29 лв. Посочено е, че задълженията са за деклариран като дължим ДДС за периода 01.10.2014 г. – 31.01.2015 г. От текста на служебната бележка се изяснява, че същата е издадена във връзка с ревизия, възложена по реда на чл. 155, ал. 4 ДОПК на В. Н. във връзка с решение № 1303/20.08.2015 г. на директора на дирекция ОДОП С., за определяне на отговорност по чл. 177 от ЗДДС за неплатени задължения на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД за данъчни периоди 01.10.2014 г. – 31.01.2015 г. Описани са действията, предприети в хода на изпълнителното производство.

Приложени са две справки за проучване на имущественото състояние на „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД по изп. производство №[ЕИК]/2016 г.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи.

Експертизата е констатирала следното:

От представените по делото извлечения от банкови сметки на жалбоподателя не се установява през процесния период Н. да е получавал суми от „СИЛУЕТ-ВИЛНЕКС“ ЕООД, както и да е внасял по същите суми на каса.

Въз основа на предоставена информация от Агенция по вписванията вещото лице е констатирало, че през процесния период по партидата на В. Н. не се

установяват данни за вписвания, отбелязвания и заличавания.

Представено е и удостоверение от отдел Пътна полиция – СДВР, съгласно което Н. е собственик на лек автомобил О. Вектра, считано от 26.04.2000 г.; ползвател е на лек автомобил Ф. П. от 27.11.2017 г. и е придобил лек автомобил Х. Пони на 19.02.2003 г.

Въз основа на установените факти съдът формира следните правни изводи:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Във връзка с доводите в жалбата срещу РА за ненадлежно връчване на заповедта за възлагане на ревизията настоящият съдебен състав приема следното:

Разпоредбата на чл. 113, ал. 2 ДОПК предвижда, че ЗВР се връчва на ревизираното лице. По аргумент от чл. 114, ал. 1 ДОПК и съобразно постоянната практика на ВАС началото на ревизионното производство започва от датата на връчването на заповедта, с която е образувано. Това е и релевантният момент, към който се преценява спазването на срока по [чл. 109, ал. 1 ДОПК](#), който е преклузивен.

В разглеждания случай е безспорно установено, че ЗВР № Р-22221520008350-020-001/29.12.2020 г., с която е възложено извършването на процесната ревизия, е връчена по електронен път на 29.12.2020 г. на електронен адрес [\[електронна поща\]](#).

Разпоредбата на [чл. 28, ал. 2 ДОПК](#) регламентирана възможността на всяко лице да посочи пред органите по приходите електронен адрес за получаване на съобщения. Съгласно чл. 29, ал. 4 ДОПК /в приложимата по време редакция/ съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите.

Основното възражение на жалбоподателя, че заповедта, с която е образувано ревизионното производство, не му е надлежно връчена, е основателно. По делото не бяха ангажирани доказателства от ответника, въпреки изрично предоставената му възможност в тази насока, че първоначалната ЗВР е връчена на посочен от ревизираното лице електронен адрес съгласно изискването на чл. 28, ал. 2 ДОПК. Това обстоятелство не може да бъде установено по категоричен начин от представеното по делото извлечение от ИС Контрол на НАП – справка за задължено лице. Първо, защото не удостоверява по какъвто и да е начин, че В. Н. е посочил пред органите по приходите някой от отразените в справката електронни адреси като такъв, на който желае да получава съобщения в процесното ревизионно производство. На следващо място, освен че липсват конкретни индивидуализиращи данни за кое задължено лице се отнася, в справката са посочени няколко електронни адреса, от които като основен е отразен [\[електронна поща\]](#), а като други [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#). При тези данни, с които са разполагали органите по приходите, остават неизяснени причините, поради които ЗВР, а и последващите документи, съставени в хода на ревизията, са връчени на електронен адрес [\[електронна поща\]](#), за който липсва информация как е свързан с ревизираното лице.

Поради гореизложеното следва да се приеме, че ЗВР не е надлежно връчена в съответствие с чл. 29, ал. 4 вр. чл. 28, ал. 2 ДОПК. Доводите на ответника, че връчването на ЗВР на лицето се установява от представения по делото протокол от 29.12.2020 г., съставен от служител на ТД на НАП С., са неоснователни и не намират опора в процесуалния закон. Първо, в протокола е посочено, че е проведен телефонен разговор с упълномощено лице, като по делото липсват доказателства за наличие на упълномощен представител на В. Н. в ревизионното производство. Второ, обстоятелството, че неизвестно лице, посочено единствено с първото си име /И./, е потвърдило получаването на ЗВР, не представлява доказателство за надлежното връчване на заповедта на ревизираното лице по реда на чл. 29, ал. 4 вр. чл. 28, ал. 2 ДОПК.

Нарушението на [чл. 113, ал. 2 ДОПК](#) опорочава провеждането на ревизията и издаването на ревизионния акт до степен на неговата нищожност. В този смисъл Решение № 5181 от 23.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1063/2021 г., I о., Решение № 4755 от 4.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 463/2023 г., I о., [решение № 4748 от 14.04.2021 г.](#) на ВАС, I отделение по адм. д. № 13484/2020 г. Надлежното връчване на заповедта за възлагане на ревизията, не само гарантира правото на защита на ревизираното лице, но и валидното извършване на всички процесуални действия по установяване на задълженията, включени в обхвата на ревизията. Също така води до невъзможност да се определи начален и краен срок на ревизията съобразно разпоредбата на [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#). В тази връзка ирелевантно е изпращането на документи от името ревизираното лице от електронния адрес, на който е връчена ЗВР, на които се позовава ответникът. Воденето на кореспонденция от посочения имейл адрес с ревизиращите органи от трето за производството лице не може да санира допуснатият съществен порок, обуславящ извод за липса на валидно образувано ревизионно производство.

По гореизложените съображения оспореният ревизионен акт следва да бъде прогласен за нищожен. На основание чл. 172, ал. 2 АПК вр. чл. 160, ал. 5 ДОПК ревизионната преписка следва да бъде изпратена на орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК при ТД на НАП С. за издаване на нова заповед за възлагане на ревизия при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК и с оглед изхода на делото в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер на 1210 /хиляда двеста и десет/ лева, от които 10 лв.- платена държавна такса, 600 лв. – възнаграждение за експертиза и 600 лв. - платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК и чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22221520008350-091-001/14.09.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1852/06.12.2021 г., издадено от директора на дирекция

„Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК при ТД на НАП С. за издаване на нова заповед за възлагане на ревизия на В. К. Н. при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. К. Н., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1210 /хиляда двеста и десет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: